

RECHTSPRAAK

Werknemer ontvangt informatie van PMT over vroegpensioen. Bedragen zijn hoger dan volgens reglement. PMT verlaagt de uitkering. Hof oordeelt dat PMT niet is gehouden aan de onjuiste informatie. Reglement is leidend voor hoogte pensioen.

Werknemer heeft in de pensioenregeling van PMT pensioen opgebouwd. In maart 2010 verzocht en kreeg hij van PMT een offerte voor een volledig vroegpensioen per augustus 2010. De bedragen in die informatie zijn hoger dan de bedragen waar geïntimeerde op grond van het pensioenreglement recht op heeft. Per maart 2011 zijn de pensioenaanspraken door PMT naar beneden aangepast. Werknemer vordert schadevergoeding en betaling van de oorspronkelijk afgesproken bedragen. De kantonrechter wees de vorderingen toe. In hoger beroep stelt PMT dat zij niet is gehouden aan de oorspronkelijke pensioenaanspraken, onder meer omdat de informatie en het aanvraagformulier geen rechtshandelingen zijn ex artikel 3:32 BW. Deelnemer ontleent pensioenaanspraken bij PMT aan reglement. Daar hoeft hij niet eerst een overeenkomst voor te sluiten. Hof beslist dat er geen sprake is van aanbod en aanvaarding van het voorstel van PMT. Geïntimeerde kon er ook niet gerechtvaardigd op vertrouwen. De brief bij de informatie vermeldt voldoende duidelijk dat PMT alleen wilde informeren over de mogelijkheden betreft vroegpensioen en dat er alleen rechten ontleend kunnen worden aan het pensioenreglement.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 29 januari 2019

ECLI: [ECLI:NL:GHDHA:2019:76](#)

Zaaknummer: 200.223.661/01

Rechters: C.A. Joustra, J.M.T. van der Hoeven-Oud, O.F. Blom

Advocaten: R.H. Maatman, F. Werdmüller von Elgg

Wetsartikelen: 3:32 BW, 3:35 BW

Trefwoorden: informatie, rechtshandeling, hoogte pensioen, gerechtvaardigd vertrouwen

Categorie: Informatie

RECHTSPRAAK

Vaststellingsovereenkomst na scheiding. Pandrecht op aandelen bv als waarborg voor pensioenrechten

Partijen zijn gehuwd geweest in de wettelijke gemeenschap van goederen. Bij het regelen van de gevolgen van de echtscheiding is een conflict over de verevening van pensioenrechten ontstaan. Een vaststellingsovereenkomst is gesloten op 9 juni 2015 met als inhoud: (1) de vrouw betaalt de man het verschil tussen berekende en uitbetaalde bedrag en dan zijn de pensioenaanspraken definitief verevenend; (2) de vrouw zorgt ervoor dat haar bv waarborgt door middel van verpanding van de aandelen dat het pensioenvermogen van de vrouw (door de man gestort in de bv) zal worden overgedragen aan de man als de vrouw eerder overlijdt. De vrouw heeft dit nog niet gedaan. Daarover gaat dit geschil. De man vordert dit bij de rechtbank en vraagt ook om een dwangsom. De rechtbank wijst dit toe. Het hof oordeelt als volgt. De man wil meer gevolgen verbinden aan de verpanding dan strikt noodzakelijk om te waarborgen dat het pensioenvermogen naar de man wordt gestort bij eerder overlijden van de vrouw. De grieven van de man falen. De uitspraak van de rechtbank wordt bekrachtigd minus de dwangsom.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 4 december 2018

ECLI: [ECLI:NL:GHAMS:2018:4443](#)

Zaaknummer: 200.222.884/01

Rechters: J. Jonkers, A.R. Sturhoofd, C.M.J. Peters

Advocaten: P.J. de Groen, G.B.J.M. Spoormans

Trefwoorden: scheiding, vaststellingsovereenkomst, uitleg pensioenbepaling

Categorie: Scheiding, uitleg

RECHTSPRAAK

***Indexatiegeschil werkgever en verzekeraar. Hof wijst voorlopig
getuigenverhoor grotendeels af, met uitzondering van één getuige.***

Er is in geschil welke rechten de werknemers van Oude Reimer B.V. jegens Achmea kunnen ontlenen aan de collectieve pensioenverzekering die Oude Reimer B.V. vanaf 1996 bij Achmea had. In eerste aanleg werd Achmea veroordeeld om aan Oude Reimer B.V. correcte deugdelijke en begrijpelijke overrenteberekeningen te verstrekken en de proceskosten van Oude Reimer c.s. te vergoeden. Oude Reimer c.s. heeft hoger beroep ingesteld. Het hof heeft bij tussenarrest geoordeeld dat er op grond van de bepalingen in de uitvoeringsovereenkomst niet geconcludeerd kan worden dat er een onvoorwaardelijke indexeringsgarantie zonder bijkomende kosten aan de kant van Oude Reimer c.s. tot stand is gekomen. In deze procedure wil Oude Reimer c.s. bewijzen door middel van het horen van getuigen dat Achmea heeft gegarandeerd dat de overrente altijd voldoende is om de ingegane pensioenen en premievrije pensioen te indexeren met de stijging van het prijsindexcijfer en dat dit gebeurt zonder bijkomende kosten. Vanwege het feit dat de bodemprocedure al ver gevorderd is, vindt het hof dat het horen van getuigen in strijd is met de goede procesorde. Dit geldt niet voor één getuige vanwege zijn leeftijd en de mogelijkheden als getuige verklaringen af te leggen. Het hof geeft toestemming voor het horen van die ene getuige.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 5 december 2018

ECLI: [ECLI:NL:GHARL:2018:11239](#)

Zaaknummer: 200.183.273

Rechters: J.H. Lieber, H. Wammes, S.C.P. Giesen

Advocaten: F.C.M. Schoonderwoerd, M.J. Schenck

Wetsartikelen: 186 Rv

Trefwoorden: indexatiegeschil, voorlopig getuigenverhoor, afwijzingsgronden

Categorie: Procesrecht

RECHTSPRAAK

Werknemer heeft niet gekozen voor uitruil van ouderdomspensioen naar partnerpensioen. Na zijn overlijden claimt echtgenoot partnerpensioen. Hof wijst dat af. Het pensioenreglement is leidend bij de vraag of uitruil van ouderdomspensioen voor partnerpensioen (tijdig) heeft plaatsgevonden. Het uitvoeren van de keuze van de deelnemer is niet naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar. Geen toepassing hardheidsclausule.

Werknemer heeft van mei 1973 tot november 2009 pensioenaanspraken opgebouwd. Deelnemer kan een deel van het ouderdomspensioen uitruilen voor een partnerpensioen. Het pensioenfonds heeft in 2013 informatie en een keuzeformulier verstrekt. Hij koos voor niet uitruilen ouderdomspensioen. Na zijn overlijden verzoekt zijn echtgenoot het pensioenfonds om het hogere partnerpensioen uit te keren alsof het was uitgeruild. In eerste aanleg zijn de vorderingen afgewezen. In hoger beroep verschillen partijen er van mening over of een uitruil conform het pensioenreglement heeft plaatsgevonden. De verklaring is namelijk nooit retour gezonden, de keuze is later digitaal gemaakt. Volgens het hof was de keuze van de echtgenoot van appellante rechtsgeldig. De verstrekte informatie van het pensioenfonds was correct, duidelijk en evenwichtig (art. 48 Pensioenwet). Er is geen sprake van schending van de informatie- en zorgplicht en er is voldaan aan de tijdigheidsnorm van artikel 48 Pensioenwet. Beroep op de hardheidsclausule en de redelijkheid en billijkheid wordt ook afgewezen. Er is geen onbillijkheid van overwegende aard die het pensioenreglement niet bedoeld had. De bescherming van de partner reikt niet zo ver dat uitruil verplicht is gesteld en dat het de deelnemer niet is toegestaan om een voor de partner nadelige keuze te maken.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 10 december 2018

ECLI: [ECLI:NL:GHARL:2018:10772](https://ecli.nl/GHARL:2018:10772)

Zaaknummer: 200.220.688

Rechters: A.E.F. Hillen, B.J. Engberts, D. Bruinse-Pot

Advocaten: P. van Lingen, I.M.C.A. Reinders Folmer

Trefwoorden: uitleg pensioenregeling

Categorie: Uitleg, informatie

RECHTSPRAAK

Uitleg werkingssfeerbepaling verplicht bedrijfstakpensioenfonds Zoetwaren. Ouwelfabriek valt niet onder de werkingssfeer van het bedrijfspensioenfonds Zoetwaren.

Geschil over vraag of ouwelfabriek onder werkingssfeer Bpf Zoetwaren valt. Het hof oordeelt dat bewijslast rust op Bpf Zoetwaren dat Primus onder haar werkingssfeer valt. In beginsel zijn de bewoordingen van de verplichtstellingsbeschikking, gelezen in het licht van de gehele tekst, van doorslaggevende betekenis. Volgens Bpf Zoetwaren valt Primus onder artikel 1 sub b van het Verplichtstellingsbesluit, omdat zij voldoet aan de daarin vervatte cumulatieve criteria: (1) fabrieksmatige verwerking (2) van grondstoffen (3) tot beschuit, toast, knäckebröd, biscuit, biscuitfiguren, koekjes, banket, koek en wafels, ongeacht de soort. Duidelijk is dat de ouwelproducten die Primus maakt en verkoopt niet worden gebakken in een wafelijzer. Deze zijn wat betreft de verschijningsvorm en toepassing zo ver verwijderd van het begrip 'wafel' zoals dat begrip naar objectieve maatstaven moet worden begrepen, dat deze daarmee niet kunnen worden gelijkgesteld, ook niet als daarbij wordt betrokken de toevoeging 'ongeacht de soort'. Dat in Van Dale, zoals Bpf Zoetwaren aanvoert, bij de omschrijving van het woord 'ouwel' wordt verwezen naar het woord 'oblie', dat wordt gedefinieerd als een dun rond wafeltje, doet hieraan niet af, omdat Primus dergelijke oblies niet produceert. Primus is geen onderneming in de zin van het Verplichtstellingsbesluit en valt dus niet onder de werkingssfeer daarvan.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 18 december 2018

ECLI: [ECLI:NL:GHARL:2018:11048](#)

Roepnaam: Ouwelfabriek

Zaaknummer: 200.185.496

Rechters: A.E.F. Hillen, M.F.J.N. van Osch, C. Hoogland

Advocaten: J.W. Janssens, E. Lutjens

Wetsartikelen: 4 Wet Bpf 2000

Trefwoorden: uitleg werkingssfeerbepaling

Categorie: Verplichtstelling, uitleg

RECHTSPRAAK

Arbeidsongeschikte werknemer stelt dat advocaat beroepsfout heeft gemaakt door hem niet te waarschuwen voor gevolgen voor zijn premievrije voortzetting van pensioenopbouw. Advocaat betwist schade en doet met succes beroep op klachtplicht.

Voormalig werknemer is vanaf 1978 jaar werkzaam geweest bij Flora Holland. Nadat hij arbeidsongeschikt is geworden wordt in 2004 de arbeidsovereenkomst ontbonden. Appellant stelt dat er een beroepsfout is gemaakt doordat advocaat geen rekening heeft gehouden met de gevolgen voor de pensioenopbouw indien werknemers mate van arbeidsongeschiktheid zou toenemen. Advocaat betwist de schade en stelt dat deze op grond van artikel 3:310 BW is verjaard, althans dat appellant te laat heeft geklaagd ex artikel 6:89 BW. De rechtbank wijst de vorderingen van werknemer af en overweegt dat werknemer zijn klachtplicht heeft geschonden. Er is meer dan drie jaar verstreken tussen het moment waarop appellant het gebrek in de prestatie redelijkerwijs had moeten ontdekken en het moment waarop hij heeft geprotesteerd. Ten overvloede oordeelt de rechtbank dat er geen sprake is van een beroepsfout.

Het hof oordeelt dat alle omstandigheden in aanmerking genomen, ook de omstandigheid dat appellant niet deskundig is en geïntimeerde wel, tot de conclusie leiden dat appellant niet tijdig heeft geklaagd en tot honorering van het beroep van geïntimeerde op artikel 6:89 BW. De tweede grief komt erop neer dat in beginsel geïntimeerde appellant had moeten informeren over het feit dat de verhoging van het arbeidsongeschiktheidspercentage voorafgaand aan de ontbinding van de arbeidsovereenkomst wel tot een hogere premievrije pensioenopbouw zou leiden en verhouding van dat percentage na de ontbinding van de arbeidsovereenkomst niet tot een hogere premievrije pensioenopbouw zou leiden. De ernst en omvang van het desbetreffende risico waren ten tijde van de ontbindingsprocedure niet zodanig kenbaar dat geïntimeerde appellant daarover had moeten informeren.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 15 januari 2019

ECLI: [ECLI:NL:GHARL:2019:291](#)

Zaaknummer: 200.222.212/01

Rechters: P.P.M. Rousseau, E.J. van Sandick, R.F. Groos

Advocaten: G.J. Knotter, M.E. Beeker

Wetsartikelen: 3:310 BW, 6:89 BW

Trefwoorden: klachtplicht, verjaring, informatieplicht

Categorie: Informatie

RECHTSPRAAK

Verevening pensioen volgens regime Boon/Van Loon. Gedeeltelijke rechtsverwerking door onredelijke benadeling van de man.

Verdeling pensioenrechten na echtscheiding in 1988. In 1989 ging eiseres akkoord met de helft van het ouderdomspensioen op het moment dat de gedaagde de pensioengerechtigde leeftijd bereikt. Sinds 2010 ontvangt gedaagde een pensioenuitkering. Eiseres heeft in 2017 verzocht het haar toekomstige deel te doen toekomen. Financieel adviseur heeft het bedrag vastgesteld op € 120,06 bruto per maand. Partijen zijn gescheiden vóór de inwerkingtreding van de WVPS. Het Boon/Van Loon-arrest is van toepassing: de vrouw heeft recht op de helft van het tot de echtscheiding opgebouwde pensioen. Eiseres heeft geen enkele actie ondernomen tussen 1989-2017. Zij wist dat het pensioen in 2010 in zou gaan, maar ondernam pas in 2017 actie. Door actie in 2010 na te laten heeft bij de man de indruk kunnen ontstaan dat zij afzag van het te gelde maken van haar rechten. Dat zij ervan uitging dat haar rechten eerst in zouden gaan op het moment dat zijzelf de pensioengerechtigde leeftijd zou bereiken, dient naar het oordeel van de rechtbank voor haar rekening en risico te blijven. Bij dit laatste weegt mee dat niet is weersproken dat de man door betaling met terugwerkende kracht over de periode vanaf 1 oktober 2010 vanwege de omvang van het te betalen bedrag in financiële problemen zal geraken. De man kon erop vertrouwen dat eiseres afzag van haar rechten. Betaling met terugwerkende kracht is een onredelijke benadeling van de man. Het pensioen vanaf 2017 (na eerste actie van eiseres) kan geldend gemaakt worden door eiseres.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 24 oktober 2018

ECLI: [ECLI:NL:RBROT:2018:9530](#)

Zaaknummer: C/10/545996 / HA ZA 18-230

Rechters: G.J. Heevel

Advocaten: E.M. Buijs-van Bommel, K.Y. van Oosten

Trefwoorden: scheiding, Boon/Van Loon, verdeling, rechtsverwerking

Categorie: Scheiding

RECHTSPRAAK

Aansprakelijkheid van ex-bestuurder voor niet melden betalingsonmacht pensioenuitkering. Beperking aansprakelijkheid voor nieuwe bestuurder.

In het tussenvonnis is overwogen dat de bestuurder geen rechtsgeldige melding heeft gemaakt van betalingsonmacht in de zin van artikel 23 Wet Bpf. Dan wordt vermoed dat het niet betalen het gevolg is van kennelijk onbehoorlijk bestuur in de periode van drie jaar voorafgaande aan het tijdstip waarin gedaagde in gebreke raakt. Perioden in het verleden waarin financiële gaten zijn ontstaan, kunnen de nieuwe bestuurder niet worden verweten. De oude bestuurder is wel aansprakelijk voor meer dan € 500.000. Uitvoerbaar bij voorraad ondanks mogelijk ingrijpende gevolgen op het gezin van de gedaagde.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 14 november 2018

ECLI: [ECLI:NL:RBROT:2018:10856](#)

Zaaknummer: C/10/530430 / HA ZA 17-657

Rechters: C. Bouwman

Advocaten: R.J.G. van Brakel, J.P.M. Borsboom, J. Verhoeven

Wetsartikelen: 23 Wet Bpf

Trefwoorden: bestuurdersaansprakelijkheid, ontijdige melding betalingsonmacht

Categorie: Verplichtstelling

RECHTSPRAAK

Geschil over vraag of onderneming verplicht moet deelnemen aan bedrijfstakpensioenfonds Zorg en Welzijn. Onderneming in tweedelijns ambulante geestelijke gezondheidszorg kreeg in 2007 bevestiging van PFZW dat zij niet onder verplichtstelling viel. Beroep op rechtsverwerking door onderneming slaagt gedeeltelijk. Vanaf 1 juli 2016 is werkingssfeer gewijzigd. Vanaf dat moment is de onderneming premieplichtig.

De onderneming houdt zich bezig met verlenen van tweedelijns ambulante geestelijke gezondheidszorg. Inzet van dit geschil is of en zo ja, vanaf welk moment de onderneming valt onder de werkingssfeer van PFZW en premieplichtig is. Het beroep op rechtsverwerking slaagt gedeeltelijk. PFZW heeft de onderneming bij brief van 7 maart 2007 bevestigd dat ze niet onder de werkingssfeer viel. Nadien is het verplichtstellingsbesluit gewijzigd. Vanaf 1 juli 2016 kan de onderneming zich als tweedelijns behandelaar in de geestelijke gezondheidszorg niet meer als uitgezonderd van de werkingssfeer van de verplichtstelling beschouwen. Toen is de werkingssfeer van de verplichtstelling gewijzigd, zodat zij er niet langer op kon rekenen dat zij bleef uitgezonderd van de werkingssfeer van de verplichtstelling.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 19 december 2018

ECLI: [ECLI:NL:RBMNE:2018:6563](#)

Zaaknummer: 7222651 AC EXPL 18-3041 LH/1040

Rechters: H.A.M. Pinckaers, P. Dondorp, J.O. Zuurmond

Advocaten: E. Lutjens, A.W. van Leeuwen.

Wetsartikelen: 4 Wet Bpf 2000

Trefwoorden: uitleg werkingssfeerbepaling, rechtsverwerking

Categorie: Uitleg, verplichtstelling

RECHTSPRAAK

Gedaagde (pensioenadviseur) heeft eiser in 1999 geadviseerd pensioen (5 ton gulden) over te dragen in een C-polis. Eiser gaat in 2015 met pensioen. Hij ontvangt minder dan het vaste pensioen was. Wanprestatie gedaagde. Geen verjaring. Schade op te maken door deskundige.

In 1999 is eiser geadviseerd door pensioenadviseur Aon om zijn pensioen over te dragen naar een zogenoemde C-polis. Eiser stelt dat Aon haar zorgplicht heeft geschonden en/of in strijd heeft gehandeld met wat een redelijk bekwaam pensioenadviseur zou moeten doen en/of dat er sprake is van een tekortkoming in de nakoming en dat de geleden schade, waaronder de pensioenschade, vergoed dient te worden. De rechtbank oordeelt dat de vordering van eiser niet is verjaard. Pas na zijn pensionering was eiser bekend met de schade. Hij heeft binnen de termijn van vijf jaar Aon gedagvaard. Aon heeft in 1999 eiser geadviseerd over zijn pensioen. Vaststaat dat eiser geen bijzondere kennis heeft van beleggen en pensioenen. Welke risico's zijn verbonden aan het beleggen van het gehele opgebouwde pensioen is, anders dan Aon aanvoert, geen feit van algemene bekendheid. Op Aon rustte dus een zware informatie- en waarschuwingsplicht ten aanzien van eiser toen zij hem adviseerde de waarde van het gehele bedrijfspensioen over te dragen naar de C-polis. Aon diende zich ervan te vergewissen dat eiser de risico's kende en deze aanvaardde. Er zijn slecht enkele algemene waarschuwingen over beleggen gegeven, die door optimistische berekeningen leken te worden tegengesproken. De informatie die aan eiser werd verstrekt, was eenzijdig op positieve resultaten gericht. Aon heeft onvoldoende betwist dat zij eiser voldoende heeft geïnformeerd en voldoende gewaarschuwd heeft voor de risico's. De rechtbank verklaart voor recht dat Aon wegens schending van haar zorgplicht aansprakelijk is voor de schade die eiser daardoor heeft geleden en lijdt, waaronder de pensioenschade door de waardeoverdracht. De omvang van de schade zal door een deskundige moeten worden begroot.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 2 januari 2019

ECLI: [ECLI:NL:RBROT:2019:70](#)

Roepnaam: Aon

Zaaknummer: C/10/542561 / HA ZA 18-31

Rechters: J.C. Halk

Advocaten: S.F.H. Jellinghaus, M.M. van Asch, L.A.J. Kuijpers

Wetsartikelen: 6:74 BW, 3:310 lid 1 BW

Trefwoorden: zorgplicht pensioenadviseur, waardeoverdracht, verjaring, schadevergoeding

Categorie: Waardeoverdracht, informatie

RECHTSPRAAK

Uitleg streefregeling. Langlevenrisico en renterisico voor rekening werknemer. Werknemer heeft niet ingestemd met verandering variabele rekenrente naar vaste rekenrente van 5,5 procent. Klachtplicht niet geschonden door werknemer. Werkgever had voor verzekerd pensioenkapitaal moeten uitgaan van prognose op pensioendatum geldend koopsomtariet, inclusief rente die verzekeraar hanteert.

Kern van dit geschil is de uitleg van de streefregeling van de werknemer. Toen eiser met pensioen wilde gaan, kwam hij erachter dat er aanzienlijk minder pensioenkapitaal zou worden uitgekeerd dan verwacht. Hij kon hierdoor minder ouderdomspensioen aankopen. De kantonrechter overweegt dat werknemer niet heeft ingestemd met een vaste rekenrente van 5,5 procent. Variabele rekenrente is van toepassing. Werknemer heeft zijn klachtplicht niet geschonden. Vanwege de aard van een c-polis ligt het langlevensrisico en het risico van een wijziging van de rente bij de werknemer. Tegenvallende resultaten zijn in beginsel voor de rekening van eiser. Duidelijk is dat partijen het niet met elkaar eens zijn geworden over de voorwaarden voor een aanvullende koopsom. Uit de pensioenovereenkomst is niet gebleken dat werkgever gehouden is om een aanvullende koopsom te betalen. Werkgever had voor verzekerd pensioenkapitaal moeten uitgaan van prognose op pensioendatum geldend koopsomtariet, inclusief rente die verzekeraar hanteert.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 9 januari 2019

ECLI: [ECLI:NL:RBMNE:2019:100](#)

Zaaknummer: 6847150

Rechters: J.J.M. de Laat

Advocaten: B. Degelink, M.W. Minnaard

Wetsartikelen: 6:89 BW

Trefwoorden: uitleg streefregeling, rekenrente, klachtplicht

Categorie: Uitleg, wijziging

RECHTSPRAAK

Geschil over vraag of werkgever onder algemeen verbindend verklaarde cao en werkingssfeer verplichtstelling PFZW valt. Kantonrechter oordeelt dat dit het geval is. Vordering van werknemer tot aanmelding bij pensioenfonds met terugwerkende kracht toegewezen.

In arbeidscontract van eiseres staat dat de algemeen verbindend verklaarde cao VVE niet van toepassing is. Werkgever is actief in de thuiszorg en betwist dat zij onder de werkingssfeer van de cao en het verplicht gesteld bedrijfstakpensioenfonds PFZW valt. De kantonrechter stelt dat er op bedrijfsniveau vastgesteld moet worden of de cao van toepassing is. Relevant voor het bepalen of het bedrijf onder de definities van de cao valt, is het aantal cliënten dat gebruikmaakt van de WMO. Dat is de meerderheid. Het bedrijf valt zowel onder de werkingssfeer cao als onder de verplichtstelling. Werkgever moet deze met terugwerkende kracht toepassen tot aan het begin van de arbeidsovereenkomst. Dat betekent dat werkgever werknemer met terugwerkende kracht moet aanmelden bij het pensioenfonds voor Zorg en Welzijn.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 17 januari 2019

ECLI: [ECLI:NL:RBOBR:2019:98](#)

Zaaknummer: 7048700 CV EXPL 18-4237

Rechters: B.C.W. Geurtsen-van Eeden

Advocaten: E. van Roosmalen, S. Malek

Wetsartikelen: Wet Bpf

Trefwoorden: uitleg werkingssfeerbepaling, aanmeldingsplicht werkgever

Categorie: Verplichtstelling, uitleg

RECHTSPRAAK

Uitleg vaststellingsovereenkomst met finaal kwijtingsbeding en uitzondering voor pensioendiscussie. Pensioengevendheid jobbonus viel onder finale kwijting. Fiscaal ingegeven verhoging pensioenleeftijd niet. Eenzijdige wijziging pensioenaanspraken door werkgever toegestaan omdat werknemer geen schade heeft aangetoond.

Partijen verschillen van mening over de uitleg van de vaststellingsovereenkomst en of er afspraken gemaakt zijn over de pensioenaanspraken. In de vaststellingsovereenkomst wordt finale kwijting over 'alle onderwerpen' afgesproken met uitzondering van de pensioendiscussie. Pensioengevendheid jobbonus valt onder finale kwijting, verhoging pensioenleeftijd niet. Dat is een eenzijdige wijziging. Werkgever heeft zwaarwichtig belang om aan de fiscale wetgeving te voldoen door verhoging van de pensioenleeftijd van 65 naar 67 jaar en de deelnemers te behoeden tegen fiscale boetes en belasting van de reeds opgebouwde pensioenafspraken. Werknemer heeft niet voldoende aangetoond dat hij hierdoor schade lijdt. Hij is vrijgesteld van premiebetaling en gaat er feitelijk zelfs op vooruit. Hij heeft geen gebruik gemaakt van de mogelijkheid om de gevolgen van de nieuwe pensioenregeling te laten doorrekenen. Daarom is de eenzijdige wijziging van de pensioenaanspraken toegestaan volgens de rechter.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 29 januari 2019

ECLI: [ECLI:NL:RBNNE:2019:260](#)

Zaaknummer: 6911235 \ CV EXPL 18-2757

Rechters: G.J.J. Smits

Advocaten: Stichting Univé Rechtshulp (eKanton), A.A. de Jong

Wetsartikelen: 7:613 BW

Trefwoorden: uitleg vaststellingsovereenkomst, finaal kwijtingsbeding, eenzijdige wijziging

Categorie: Uitleg, wijziging

RECHTSPRAAK

Zelfstandige schilders vallen onder werkingssfeer Bpf Schilders. Geschil of daarvoor juridische basis is en of verplichtstelling zelfstandigen niet in strijd is met het mededingingsrecht. Rechtbank oordeelt dat de Wet Bpf 2000 een grondslag biedt om zelfstandige schilders verplicht te laten deelnemen. Verplichtstelling van zelfstandigen is niet in strijd met het kartelverbod want verwaarloosbare beperking mededinging.

Zelfstandige schilders vallen onder werkingssfeer Bpf Schilders. Zelfstandigenvereniging claimt dat verplichtstelling van zelfstandigen geen juridisch basis heeft. Bovendien claimt zij dat verplichtstelling van zelfstandigen in strijd is met het mededingingsrecht. De rechtbank oordeelt dat de Wet Bpf 2000 en het Toetsingskader Wet Bpf een juridische grondslag bieden om zelfstandige schilders verplicht te laten deelnemen. De zelfstandigen vallen onder de werkingssfeer van het verplicht gestelde bedrijfstakpensioenfonds voor de Schilders. De verplichtstelling van zelfstandigen is niet in strijd met het kartelverbod (art. 6 lid 1 Mw en art. 101 lid 1 VWEU). Vrijstelling van het kartelverbod van artikel 16 Mw is niet van toepassing op verplichtstelling voor zover het gaat om zelfstandige ondernemers. Het kartelverbod wordt niet geschonden want er is sprake van een verwaarloosbare beperking van de mededinging. De kosten van de pensioenregeling zijn gering, zelfstandigen hebben de vrijheid om tarieven te bepalen.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 30 januari 2019

ECLI: [ECLI:NL:RBDHA:2019:702](#)

Roepnaam: Zelfstandige schilders

Zaaknummer: C/09/545573 / HA ZA 18-23

Rechters: G.H.I.J. Hage, H.J. van Harten, M. van Kogelenberg

Advocaten: J.J.M. Sluijs, E. Lutjens, E. Pijnacker Hordijk

Wetsartikelen: 2 Wet Bpf 2000, 6 Mededingingswet, 16 Mededingingswet

Trefwoorden: verplichtstelling zelfstandigen, werkingssfeer, mededingingsrecht, uitleg

Categorie: Uitleg, verplichtstelling

RECHTSPRAAK

Arubaanse scheiding. Vrouw heeft recht op helft tijdens huwelijk opgebouwd pensioen. Man betaalt pas jaar na zijn pensioen en een lager bedrag. Gerecht veroordeelt hem tot betaling bedragen. Man moet pensioenfonds instrueren om deel pensioen aan vrouw rechtstreeks aan haar te betalen.

Na scheiding op Aruba ontstaat een geschil tussen ex-echtgenoten. Het Gerecht in Eerste aanleg van Aruba oordeelt dat vaststaat dat de vrouw recht heeft op de helft van het tijdens het huwelijk door gedaagde opgebouwde pensioen. De man is in september 2014 met pensioen gegaan. Sindsdien is hij verplicht maandelijks een bedrag aan eiseres uit te keren. Hij betaalt pas vanaf september 2015 en structureel minder dan is afgesproken in de echtscheidingsbeschikking. Het Gerecht veroordeelt de man tot betaling van wat de vrouw nog toekomt sinds september 2014 tot aan de dag dat APFA haar deel van het pensioen rechtstreeks aan haar uitkeert, met aftrek van hetgeen hij reeds heeft betaald. Tevens wordt de man veroordeeld om APFA te instrueren om het de vrouw toekomende deel van pensioen rechtstreeks uit te keren, op straffe van een dwangsom.

Instantie: Gerecht in Eerste aanleg van Aruba

Datum uitspraak: 12 december 2018

ECLI: [ECLI:NL:OGEEA:2018:764](#)

Zaaknummer: AUA 201801107

Rechters: Y.M. Vanwersch

Advocaten: D.G. Kock

Trefwoorden: scheiding, betaling

Categorie: Scheiding

RECHTSPRAAK

Vordering van werknemster eenmalige beëindigingsuitkering (cessantia) afgewezen. Wilsovereenstemming over vaststellingsovereenkomst met daarin uitkering. Daarom heeft verzoekster geen recht op beëindigingsuitkering.

Verzoekster werkt sinds 1979 als verpleegkundige bij Advent. Eind 2016 wordt een vaststellingsovereenkomst opgemaakt. Daarin is afgesproken dat werkgever aan verzoekster bij het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd een maandelijkse uitkering van Naf 874,44 betaalt. Verzoekster vordert bij het Gerecht Advent te veroordelen tot het betalen van een eenmalige beëindigingsuitkering (cessantia) op grond van de Landsverordening Cessantia en wettelijke rente. De beëindigingsuitkering is niet verschuldigd indien het pensioen boven een bepaald niveau is. Verzoekster stelt de vaststellingsovereenkomst niet te hebben ondertekend. Het Gerecht oordeelt dat verzoekster onvoldoende heeft bestreden dat partijen een pensioenuitkering van Naf 874,44 zijn overeengekomen. De dienstbetrekking is geëindigd en de andere bepalingen van de vaststellingsovereenkomst zijn nageleefd door partijen. Niet kan worden ingezien dat er geen wilsovereenstemming is op het punt van de pensioenuitkering. Verzoekster ontvangt een hoger pensioen dan het geldende wettelijke ouderdomspensioen. Dat betekent dat er geen sprake is van een situatie als in artikel 3 lid 5 Landsverordening Cessantia. Verzoekster heeft geen recht op Cessantia.

Instantie: Gerecht in eerste aanleg van Curaçao

Datum uitspraak: 14 december 2018

ECLI: [ECLI:NL:OGEAC:2018:304](#)

Zaaknummer: CUR201802850

Rechters: S.E. Sijsma

Advocaten: O. Lodowica, A.C. van Hoof, D.M. Wildeman

Wetsartikelen: 3 lid 5 van de Landsverordening Cessantia

Trefwoorden: hoogte pensioenuitkering, cessantia, uitleg

Categorie: Uitleg

RECHTSPRAAK

Pensioendatum is op aanvraag Arubaanse werknemer enkele malen uitgesteld. Werkgever wijst nieuw verzoek om uitstel af. Vordering tot loondoorbetaling afgewezen. Werkgever mocht gerechtvaardigd vertrouwen op pensioenontslagdatum van 65 jaar, mede gelet op verklaringen.

Eiseres heeft een contract voor onbepaalde tijd bij FNGV. Eiseres heeft van 2013-2017 elk jaar uitstel van haar pensioen aangevraagd. De laatste aanvraag was om met pensioen te gaan op 21 oktober 2018 en deze aanvraag is ingewilligd. Vervolgens verzoekt werkneemster opnieuw om uitstel. Werkgever wijst het verzoek af. FNGV heeft werkneemster per brief van 1 oktober 2018 eervol ontslag verleend met ingang van 21 oktober 2018 vanwege het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd op 65-jarige leeftijd. Eiseres heeft te kennen gegeven dat het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd geen grond is voor ontslag. Zij heeft verklaard bereid te zijn tot het verrichten van de bedongen afspraken en vordert loonbetaling. Uit de feiten en omstandigheden en gesprekken met collega's blijkt dat eiseres van plan was om dit keer daadwerkelijk met pensioen te gaan in oktober 2018. Werkgever mocht, mede gelet op verklaringen, er gerechtvaardigd op vertrouwen dat de arbeidsovereenkomst met werkneemster op haar 65-jarige leeftijd zou eindigen. De vorderingen worden afgewezen.

Instantie: ECLI:NL:OGEEA:2019:40

Datum uitspraak: 16 januari 2019

ECLI: [ECLI:NL:OGEEA:2019:40](#)

Zaaknummer: AUA201803956

Rechters: A.H.M. van de Leur

Advocaten: L.A.M. Leeuwe, M.A. Kock, D.G. Kock

Trefwoorden: pensioenontslag, wederzijds goedvinden, gerechtvaardigd vertrouwen

Categorie: Uitleg